

A N T Y C Y P A C J A / A N T I C I P A T I O N

A N T Y C Y P A C J A / A N T I C I P A T I O N

A N T Y C Y P A C J A / A N T I C I P A T I O N
A N T Y C Y P A C J A / A N T I C I P A T I O N
A N T Y C Y P A C J A / A N T I C I P A T I O N
A N T Y C Y P A C J A / A N T I C I P A T I O N

A N T Y C Y P A C J A / A N T I C I P A T I O N

A N T Y C Y P A C J A / A N T I C I P A T I O N
A N T Y C Y P A C J A / A N T I C I P A T I O N
A N T Y C Y P A C J A / A N T I C I P A T I O N
A N T Y C Y P A C J A / A N T I C I P A T I O N

АНТЪЦЫПАЦЈА / ANTICIPATION

PRACOWNIA RELACJI WIZUALNYCH

Pracownia Relacji Wizualnych jest miejscem dyskusji o wideo i fotografii, jako o mediach artystycznej ekspresji.

Jest przestrzenią rozwoju myśli, gdzie dominuje przekonanie, że bycie twórcą współcześnie to nie tylko techniczne umiejętności, ale przede wszystkim sposób refleksji, będącej efektem analizy rzeczywistości i emocji towarzyszących temu postrzeganiu.

Prowadząc pracownię proponuję rozumienie twórczości, jako stanu umysłu, jako gotowości do dialogu, jako narzędzia rozbudzania świadomości i formy nawiązywania kontaktu z otaczającą rzeczywistością poprzez powrót do studiowania otoczenia. Także jako sposób postrzegania i analizowania zaobserwowanych w niej reguł.

Forma wideo, jak i fotografia, przez swoją analityczność i konieczność unikania tautologii, grożącej w wypadku zbyt dosłownego odwzorowywania świata, czy zbyt czytelnego przekazu, ćwiczy wrażliwość postrzegania, emocjonalność odbioru i umysł w formułowaniu refleksji.

Jest medium specyficznym; aby coś zostało zarejestrowane musi wcześniej zaistnieć przed obiektywem. Musimy przez pewien czas współistnieć z obiektem w przestrzeni rzeczywistej.

To właśnie ów mimetyzm sprawia, że są to doskonałe narzędzia do „stawiania pytań o świat”.

Pracy w tym kierunku i kształcenia takich właśnie umiejętności oczekuję od swoich studentów: analizy śladów, świadectw, świadomej obecności w rzeczywistości, którą zamieszkują. Indywidualnego postrzegania i interpretacji tych przestrzeni. Akomodowania siebie do świata i świata do swoich emocji. Stałego otwarcia się na wszelkie bodźce i refleksje rodzące się w kontekście znanych i pozornie rozpoznanych obiektów i celów ich obecności oraz funkcji w naszym świecie.

Myślę, że stanowi to gwarancję dynamiki i dialogu, który w dzisiejszym świecie wizualnym jest jedyną drogą do indywidualności.

To wspaniała szansa, której wspólnie doświadczamy.

prof. dr hab. Prot Jarnuszkiewicz

VISUAL RELATIONS STUDIO

The Visual Relations Studio is a place for discussing video and photography as the media of artistic expression.

It is a space of thought development, where the prevailing belief is that being an artist today is not solely determined by one's technical skills, but above all by a way of reflection, which is the result of the analysis of reality and emotions accompanying this perception.

In running the studio, I suggest understanding creativity as a state of mind, as a readiness for dialogue, as a tool to awaken awareness and as a form of establishing contact with the surrounding reality by returning to studying the environment. Also as a way of perceiving and analyzing the rules governing it.

Video, as well as photography, through their analytical approach and the need to avoid tautology, which may occur in the case of too literal a representation of the world or too clear a message, exercise the sensitivity of perception, the emotionality of reception and the mind in formulating reflection.

It is a specific medium; in order for something to be recorded, it must appear in front of the lens beforehand. We have to coexist with the object in the real space for a time.

It is this mimetism that makes them the perfect tools for "asking questions about the world".

I expect my students to pursue efforts in this direction and to develop exactly such skills: to analyze traces, testimonies, and to be consciously present in the reality in which they live. I also expect individual perception and interpretation of these spaces. Accommodating yourself to the world and the world to your emotions. Permanent openness to all the stimuli and insights arising in the context of known and seemingly recognized objects, the objectives of their presence and their function in our world.

I think this is a guarantee of dynamics and dialogue, which in today's visual world is the only way to achieve individuality.

This is a great opportunity that we are experiencing together.

prof. dr hab. Prot Jarnuszkiewicz

SPIS TREŚCI / TABLE OF CONTENTS

AGNIESZKA ARTEMIUK	8
TYMON BRYNDAL	12
JULIA DOROBÍŃSKA	16
OLGA GNIADZIK	20
SYLWIA KARWOWSKA	24
GABRIELA KOZIŃSKA	28
JAGODA KWIATKOWSKA	32
ANIA ŁUKASIEWICZ	36
PAWEŁ OLEJNIK	40
ARTUR PRYMON	44
ANNA SHIMOMURA	48
MICHAŁ SZARANOWICZ	52
PAULINA SZCZEPANEK	56
OLIWIA THOMAS	60
JULIA WIŚNIEWSKA	64
AGATA WITCZAK	68
WERONIKA WYSOCKA	72
BARTEK ZALEWSKI	76

AGNIESZKA ARTEMIUK

Urodzona w 1991 roku. W roku 2015 ukończyła Kulturoznawstwo na Uniwersytecie Warszawskim i rozpoczęła studia na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W obszarze jej zainteresowań znajdują się wideo, eksperymenty z materiałem found footage i poezją. Jej prace prezentowano na wystawach między innymi w Galerii Labirynt w Lublinie, Muzeum Mazowieckim w Płocku, czy na łamach internetowego kwartalnika Multimedia.

Born in 1991. In 2015 she graduated Cultural Studies at the Warsaw University and began studies at the Academy of Fine Arts in Warsaw. Her interests embraces video art, experiments with found footage and poetry. Her works were shown at several exhibitions, for example at the Labirynt gallery in Lublin, Museum of Masovia in Płock or in the online quarterly Multimedia.

agnieszka.artemiuk@interia.pl

NIEDOKONANIE/ IMPERFECT

Punktem wyjścia było dla mnie pojęcie kryzysu. Moje działanie zakładało dokonanie modyfikacji na nagraniu treningu sportowego. W procesie trenowania ciała kluczowym narzędziem jest powtórzenie w ściśle określonym cyklu i formie. Zobrazowanie stanu kryzysu przyjmuje w pracy formę niekończącego się treningu, w którym skoordynowane powtórzenie zmienia się w kompulsywne zacięcie.

The starting point was a concept of crisis. The action I took was a modification of a sports training recording. The crucial part of a workout is a precisely determined cycle of repetitions. Being in a state of crisis is visualised with an image of never-ending training where coordinated repetition turns into a compulsive loop.

TYMON BRYNDAL

Tymek Bryndal. Urodził się w 1992 roku w Toronto. Mieszka i pracuje w Warszawie. Zajmuje się grafiką, sztuką wideo i performance. Student warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych Wydziału Sztuki Mediów. Tymek Bryndal jest również muzykiem, trwale związanym z free-jazzowym trio zwanym Pokusa.

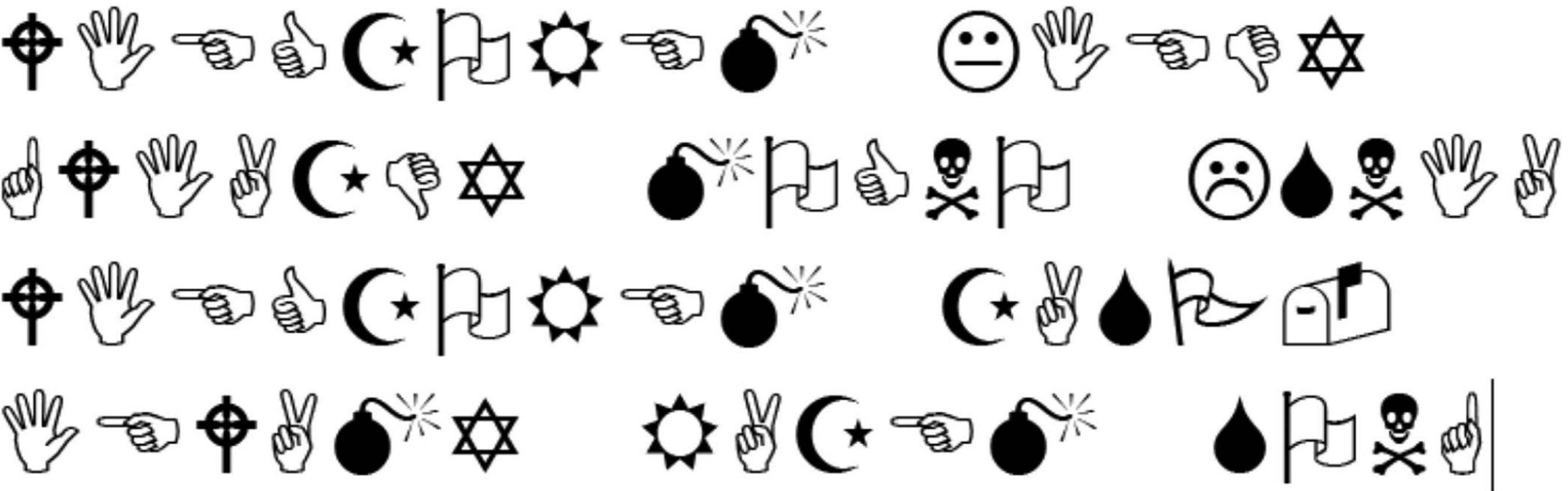
Tymek Bryndal. Born in 1992 in Toronto. He lives and works in Warsaw, Poland. He deals with graphics, video art and performance. A student at the Warsaw Academy of Fine Arts of the Department of Media Art. Tymek Bryndal is also a musician, permanently associated with a free-jazz trio called Pokusa.

WSZYSCY POLACY / ALL POLES

Wiemy z historii, że pismo obrazkowe nieraz służyło jako pomost między odległymi od siebie cywilizacjami. Poprzez odkodowanie systemu znaków, udało się odczytać istotne dla odległych kultur dzieła i wniknąć w system wartości ich twórców. Być może taka próba transkrypcji istotnych historycznie narracji, posłuży kiedyś do zrozumienia tożsamości Polaków. Używając fontu Wingdings, przetłumaczyłem przeboju disco polo o tytule „Wszyscy Polacy”.

We know from history that picture writing has often served as a bridge between distant civilizations. By decoding the system of characters, it was possible to read the works important for distant cultures and penetrate into the system of values of their creators. Perhaps such an attempt to transcribe historically significant narratives will serve to understand the identity of Poles. Using the Wingdings font, I translated the disco polo hit “All Poles.”

JULIA DOROBİŃSKA

(ur. 1996, Ostrołęka)

Studiuje na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie na Wydziale Sztuki Mediów. Projekty realizuje w Pracowni Relacji Wizualnych prof. Prota Jarnuszkiewicza, w Pracowni Działań Przestrzennych prof. Mirosława Bałki oraz w Pracowni 3D i Zdarzeń Wirtualnych dr. Piotra Kopika. W 2017r. uczestniczyła w rezydencji „Bunker Residence” (Center for Contemporary Art BUNKER) w Czerniowcach na Ukrainie.

(born 1996 in Ostrołęka)

Student at the Academy of Fine Arts in Warsaw at the Faculty of Media Art. She creates works in Prot Jarnuszkiewicz's Studio of Visual Relations, Mirosław Bałka's Studio of Spacial Activities and Piotr Kopik's Studio of 3D and Virtual Occurrences. In 2017 participant of „Bunker Residence” (Center for Contemporary Art BUNKER) in Chernivtsi, Ukraine.

WYBRANE WYSTAWY / SELECTED EXHIBITIONS:

2018

„Akcja Lublin! Rozdział 2”, Galeria Labirynt, Lublin

2017

„Jak jest?”, Galeria Labirynt, Lublin

„Rygor”, Galeria – 1, Centrum Olimpijskie, Warszawa

„Utopia/dystopia”, Galeria Spokojna, Warszawa

„Chernivtsi Project”, Bunker, Ukraina

„ W rytmie oddechu” 12. Międzynarodowy Festiwal Sztuki Wizualnej inSPIRACJE, Trafostacja Sztuki, Szczecin

„Grande Biednale”, Fundacja Bęc Zmiana, Warszawa

„Tarnów”, BWA Tarnów

„Głęboka woda” Gdańska Galeria Miejska, Gdańsk

2016

„S1_92537”, 6 edycja Otwock Studio, SKM Warszawa – Otwock

julia.dorobinska@gmail.com

ig: juudor

POKUSY / TEMPTATIONS

Czynności, które chciałabym wykonać w miejscach publicznych, przenoszę do „pokoju furii” w postaci green box'a. Łamię zasady obyczajowe i prawne obowiązujące w tych przestrzeniach. Współczesna technologia oraz kultura wizualna umożliwiają mi bezpieczny bunt, bez konsekwencji.

I am transferring the activities I would like to perform in public places to the rage room in the form of a green box. I break the moral and legal rules that apply in these spaces. Modern technology and visual culture enable me to rebel with no consequences.

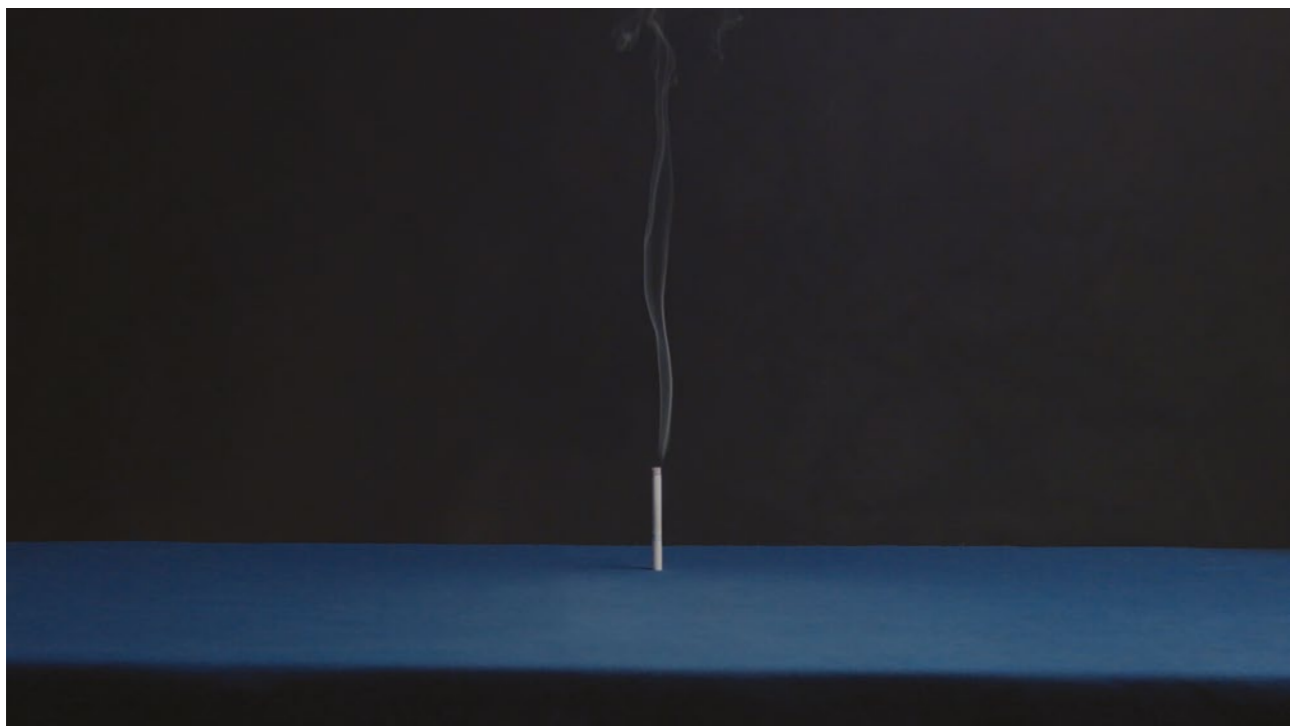

OLGA GNIADZIK

Urodzona w 1996 roku w Warszawie. Gitarzystka zespołu Rosa Vertov.
W swoich działaniach skupia się na medium fotografii i wideo.

Born in 1996 in Warsaw. Guitarist of Rosa Vertov. Works primarily with
photography and video.

ANTYCYPACJA / ANTICIPATION

Antycypacja to tryptyk wideo. Projekt przedstawia przedmioty codziennego
użytku w postaci czajnika, opiekacza i papierosa. Poprzez manipulację ma-
teriałem wideo dezorientuję widza, który spodziewa się dobrze znanemu mu
zakończenia.

Anticipation is a video triptych. The project presents everyday objects, it is
a kettle, toaster and a cigarette. By manipulating the video material, I confuse
the viewer who expects a well-known ending.

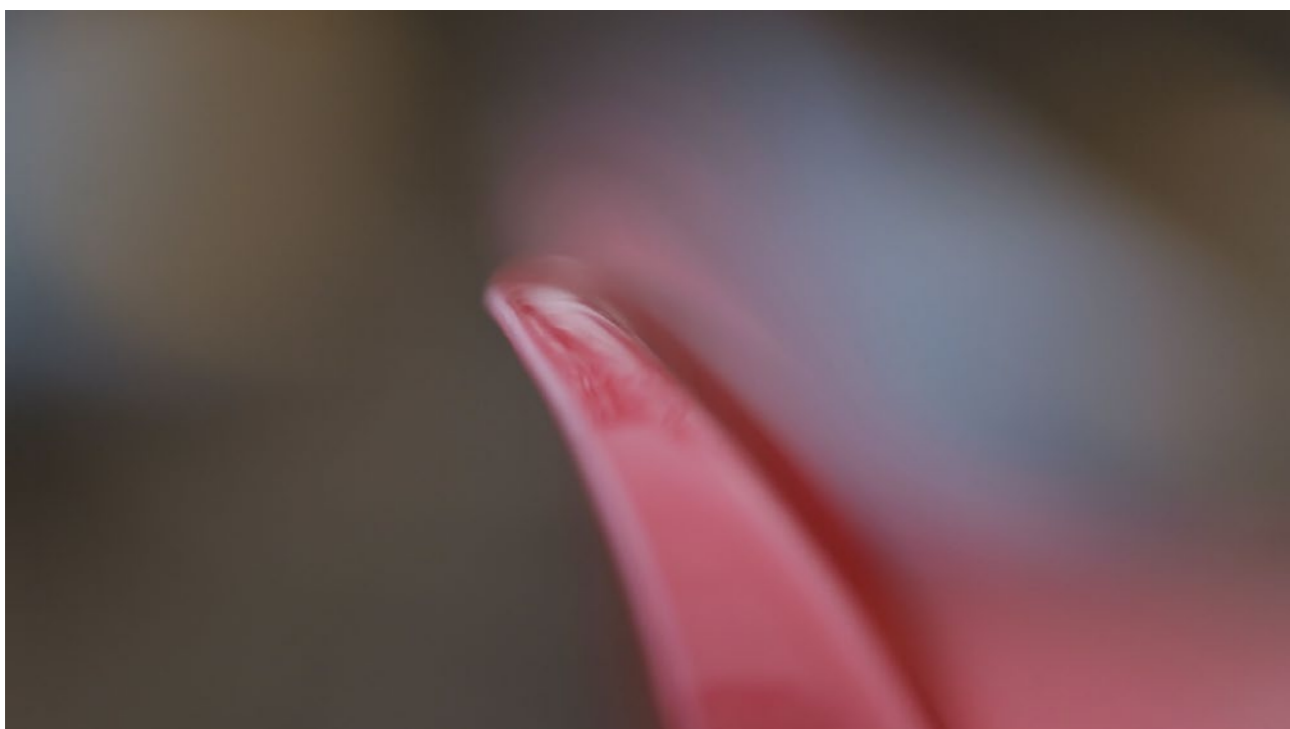

SYLWIA KARWOWSKA

(ur. 1987) Absolwentka Wydziału Operatorskiego na PWSFTviT w Łodzi. Studentka Wydziału Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Stypendystka Rektora PWSFTviT w Łodzi dla najlepszych studentów (2014/2015). Porusza się w obrębie sztuk audiowizualnych. Głównie tworzy prace autobiograficzne. Dotyczą problemów, które stają się inspiracją do wypowiedzi artystycznej.

(born 1987) A graduate of the Cinematography Department at the Film School in Łódź. Student at the Department of Media Art at the Academy of Fine Arts in Warsaw. Awarded a Scholarship of the Rector of the National Film School in Łódź for the best students (2014/2015). She creates within audiovisual art. Mainly creates autobiographical works. They concern problems that become an inspiration for artistic expression.

karwowska.s@gmail.com

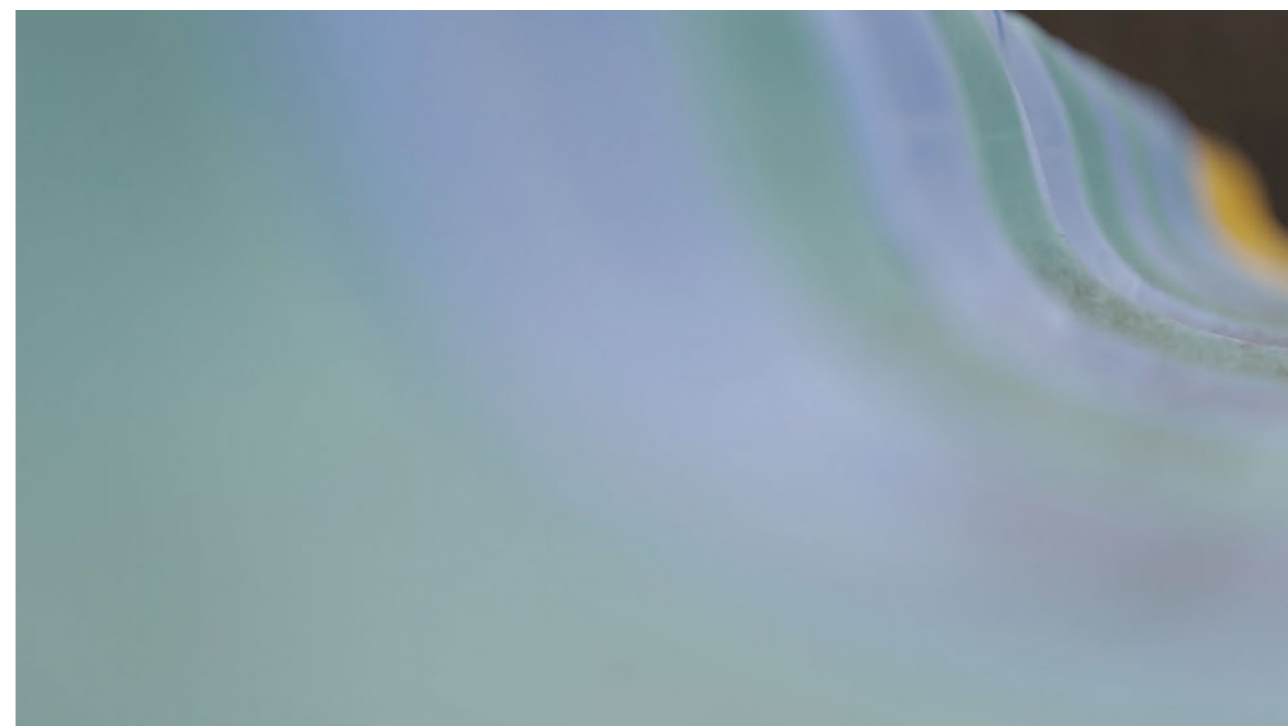
GŁOŚNE TRYBUNY / LOUD TRIBUNES

„Nie miejsca” zrealizowany został w ramach Pracowni Relacji Wizualnych prowadzonej przez Prof. Prota Jarnuszkiewicza.

Idąc tropem definicji „stref niczych” Marc’ a Auge wybrałam ukryte w parku kino letnie, któremu dodałam inne znaczenie używając zarejestrowanego dźwięku z momentu przygotowywania się orkiestry symfonicznej do występu. Zderzyłam ze sobą dwa miejsca w których obecność człowieka traktowana jest jako element dookreślający, chociaż trudno o określenie tożsamości każdego z osobna. Dzięki temu działaniu stworzyłam video z dużą rolą warstwy estetycznej, która tak jak głosy nie dookreśla miejsca a stanowi impresję na temat nieistniejącej przestrzeni.

Project „Non-places” was created as a part of Visual Relations Studio program supervised by Prof. Prot Jarnuszkiewicz.

Following path of Marc Auge’s definition of no man’s zones, I’ve chosen movie theater hidden in a park. I expanded it’s meaning by adding different sound background – recording of symphonic orchestra musicians preparing to concert. I’ve collided two places in which human presence is treated as determining element, however it’s hard to define identity of each one of the places separately. Basing on this collision I’ve created video in which esthetical layer plays the most important part, esthetical layer which same as added soundscape is not fully describing the place, but functions as impression of non-existing space.

GABRIELA KOZIŃSKA

(ur.1995) Studia artystyczne na Wydziale Sztuki Mediów Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie (2014 – w trakcie) Tworzy prace video, fotografie i VR.

(born 1995) Artistic studies, New Media department at Academy of Fine Arts in Warsaw (2014 –) Creates video art, photography and VR.

gabriela.kozinska@gmail.com

MINUTA CISZY (NIC SIĘ NIE DZIEJE) / MOMENT OF SILENCE

Nagrania w czasie teraźniejszym z miejsc w których miały miejsce zamachy terrorystyczne w latach 2015-2017 – Zamach na jarmarku bożonarodzeniowym w Berlinie na Breitscheidplatz (12 ofiar, 56 rannych) – Zamach w Londynie na Borough Market i na Westminster Bridge (8 ofiar, 48 rannych – Zamach w Paryżu w teatrze Bataclan (87 ofiar, wielu rannych) Moja praca zwraca uwagę na niepamięć. W miejscach tak tragicznych wydarzeń, nie ma śladu po tym co się stało. Żaden symbol nie upamiętnia tych tragedii. Wszystkie te miejsca są zazwyczaj bardzo popularnymi i ładnymi dla turystów co spowodowało fakt, że właśnie tam terroryści zaplanowali ataki. Teraz życie dalej jak gdyby nigdy nic toczy się normalnym trybem. Wszystko zostało przykryte codziennością. Jedyną zaistniała zmiana to wprowadzenie na Westminster Bridge, jak i wielu innych, betonowych barierek oddzielających pieszych od ulicy, mających na celu zapobiec kolejnej takiej tragedii.

Video's from places where happen Terrorist Acts, between 2015-2017 – Christmas market attack at Breitscheidplatz in Berlin (12 victims, 56 injured) – London Borough Market attack, and Westminster Bridge (8 victims, 48 injured) – Paris Bataclan concert hall attack (87 victims and many injured) My work pays attention to oblivion In places of such tragic events, there is no trace of what happened. No symbol commemorates these tragedies. All these places are usually very popular and nice for tourists, which caused the fact why terrorists planned their own attacks there. Now, life continues as if nothing was going on. Everything is covered by everyday life. The only change are installed security barriers, made from concrete and metal on Westminster Bridge, and two others, separating pedestrians from the street, in order to prevent another tragedy of this kind.

JAGODA KWIATKOWSKA

(1991) studentka sztuki mediów na Akademii Sztuk Pięknych.

Dyplom I stopnia otrzymała w pracowni Przestrzeni Audiowizualnej u prof. Grzegorza Kowalskiego. Aktualnie w pracowni Działań Przestrzennych prof. Mirosława Bałki, Relacji Wizualnych prof. ASP Prota Jarnuszkiewicza, studentka Kulturoznawstwa na Uniwersytecie Warszawskim. Współpracowała z instytucjami takimi jak: Teatr Rozmaitości, Teatr Powszechny, Kultura Liberalna, Magazyn Szum, Galeria Fibak.

Jej prace były wystawiane w Instytucie Fotografii Fort, BWA Jelenia Góra, Galeria Labirynt Gdańska Galeria Miejska w Gdańsku, BWA Tarnów, Trafostacja Sztuki w Szczecinie – Inspiracje Festiwal, Galeria Jednego Obrazu w Lublinie, Otwock studio, BWA Zielona Góra, kino Luna w Warszawie, Instytut Filozofii UW, Galeria Promocje Jelenia Góra, Steinhouse w Bautzen.

Media Art's student in Academy of Arts in Warsaw. She received her Bachelor's degree at prof. Grzegorz Kowalski Studio of Audiovisual Space. Now is in Visual Relations studio prof ASP Prota Jarnuszkiewicza and Spatial Activities Studio Prof Mirosław Bałka. Student Knowledge about culture in University of Warsaw. Collaborated with Theatre Rozmaitości, Theatre Powszechny, Liberal Culture, Magazine Szum, Fibak Gallery.

Her works were exhibited in Institute of Photography Fort, BWA Jelenia Góra, Gallery Labirynt Lublin, Gdańska Galeria Miejska Gdańsk, BWA Tarnów, Trafostacja Sztuki w Szczecinie – Inspiracje Festival, One Pictures Gallery – Lublin, Otwock studio, BWA Zielona Góra, Cinema Luna Warsaw, Institute of Philosophy UW, Promocje Gallery Jelenia Góra, Steinhouse Bautzen.

jagodakwiatkowska.tumblr.com

Instagram: ochjagoda

LAND

Architektura obozu koncentracyjnego i współczesnej wspólnoty mieszkaniowej. Budowanie tożsamości post-traumatycznej.

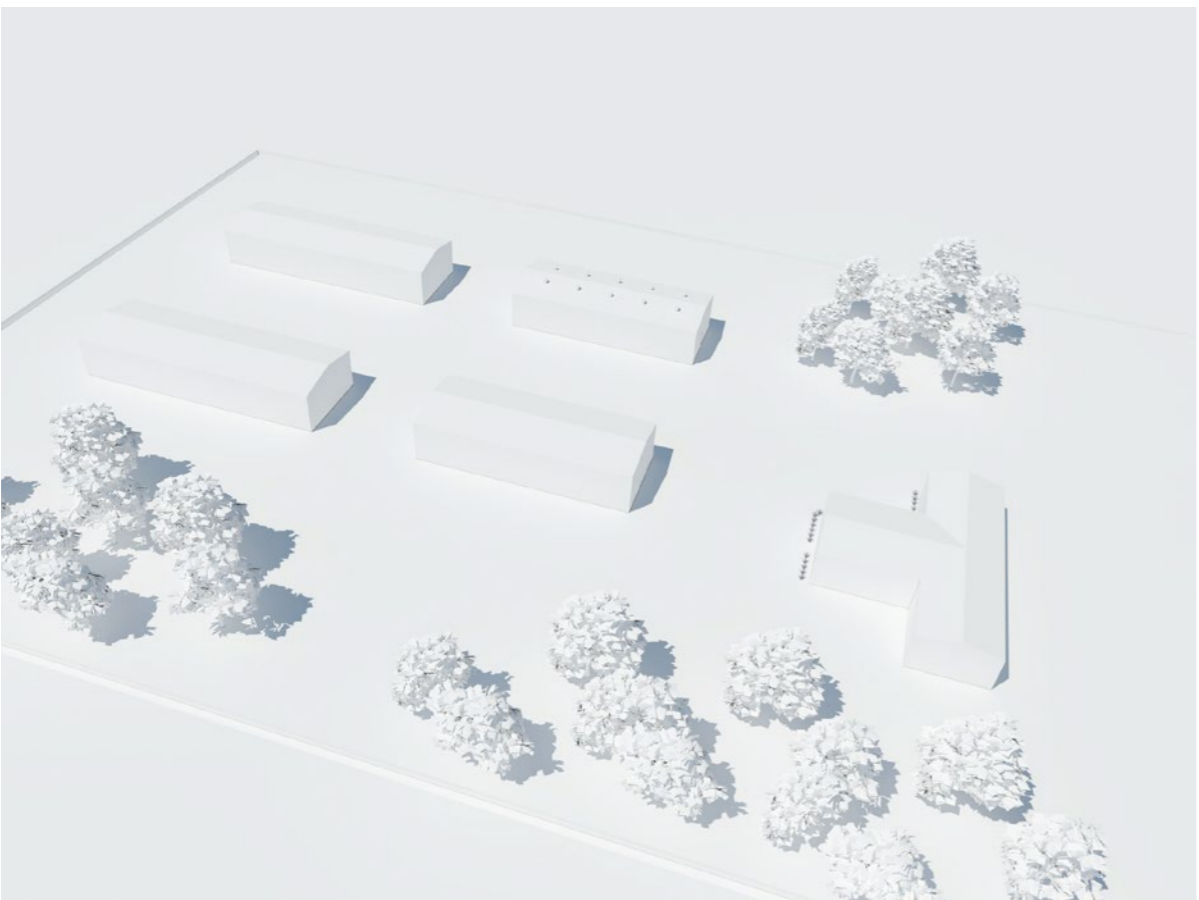
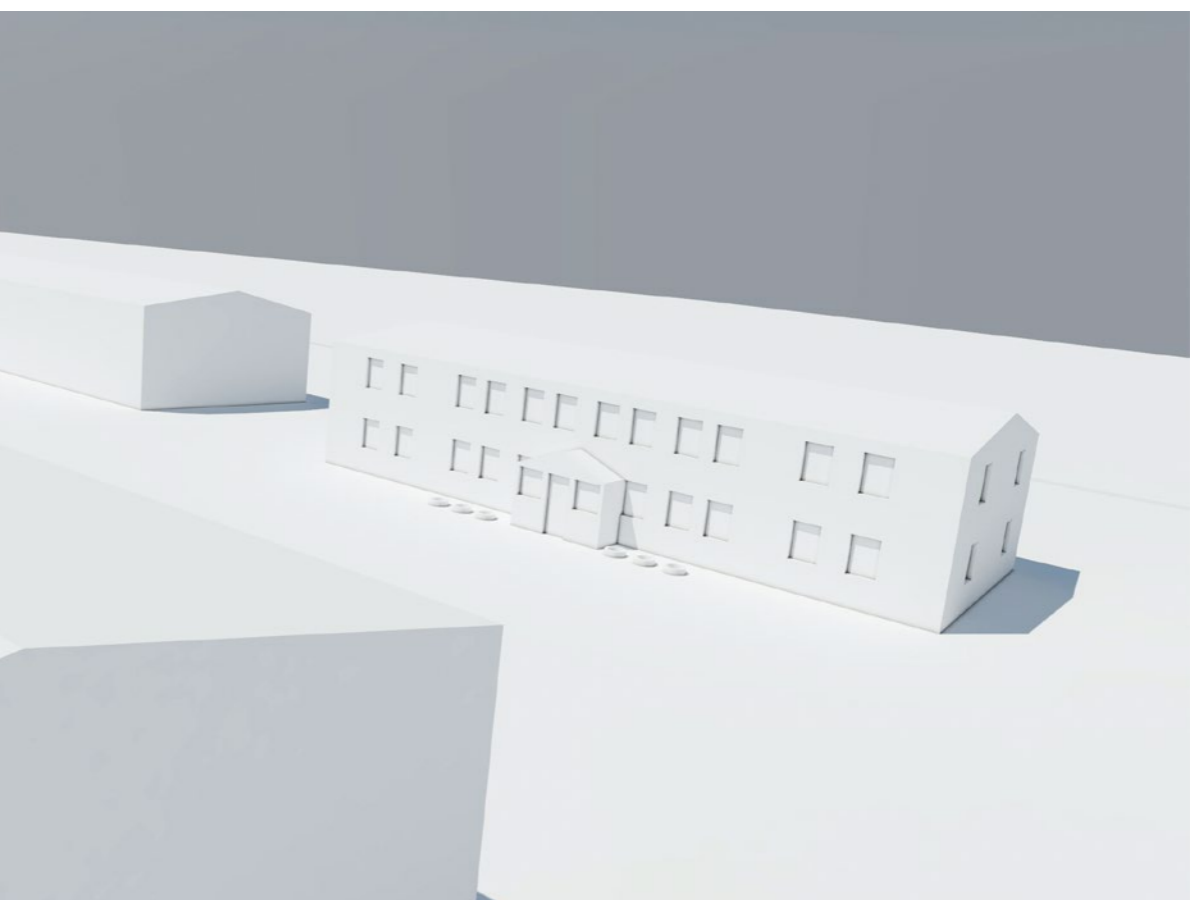
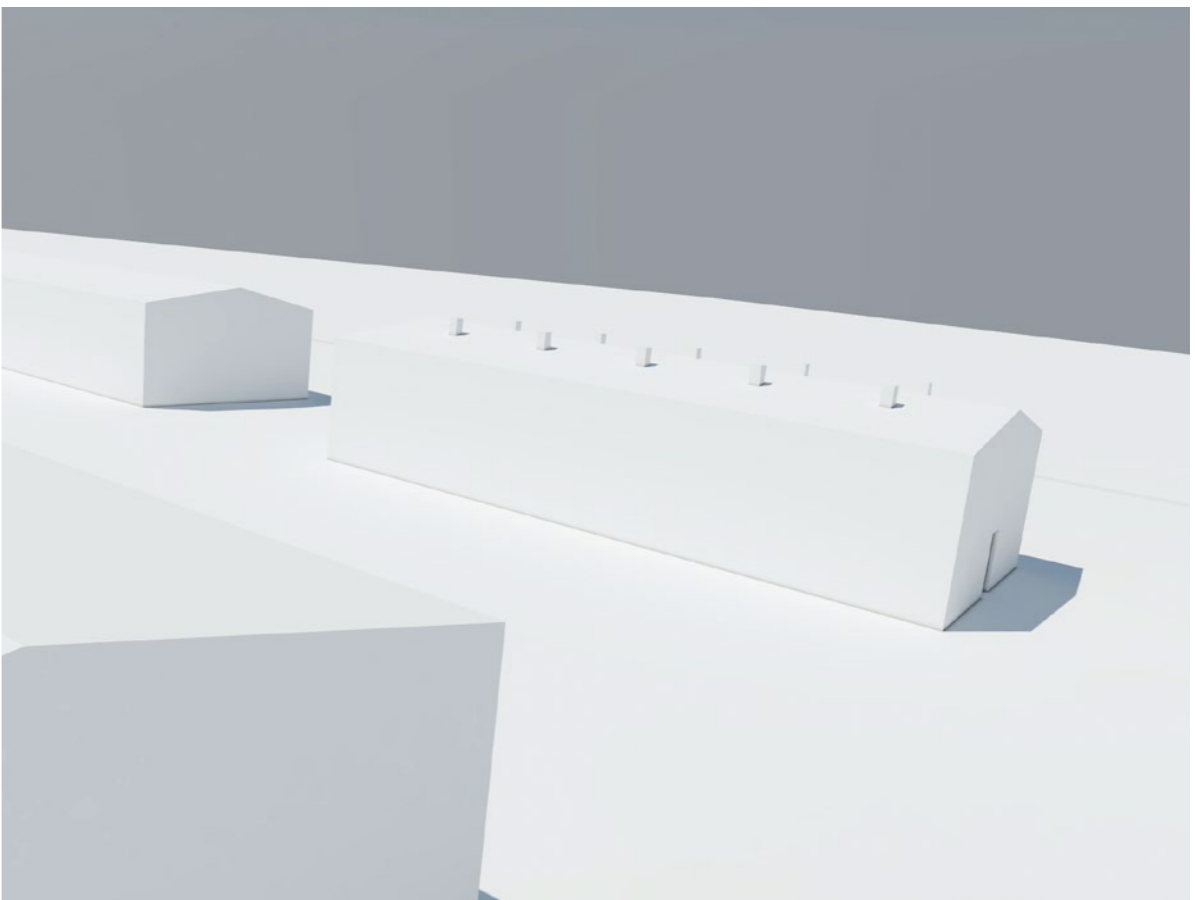
Odkrycie specyficznej przestrzeni, jaką jest jedna z dzielnic Jeleniej Góry daje sygnał do rozpoczęcia rozważań nad pojęciem pamięci kolektywnej. Dzielnica ta bowiem pełni rolę post-traumatycznej przestrzeni, w której niegdyś znajdował się obóz koncentracyjny „Gross-rosen”. Dzisiaj jest osiedlem, w którym mieszkają ponad trzydzieści dwie rodziny.

W pracy tej nie tylko znajduje się trudny motyw relacji polsko – żydowskiej (obóz ten, wraz z Polakami, przetrzymywał między innymi Żydów przemieszczonych z Auschwitz) ale zwraca szczególną uwagę na przemiany pamięci i sposób jej upamiętnienia. Problem osiedla stanowi mikro-skalę zagadnienia polskiej pamięci narodowej. Wizualne opracowanie architektury dawnego obozu i wspólnoty mieszkaniowej zwraca uwagę na zależności pomiędzy istniejącym krajobrazem, jego traumą, zagadnieniem miejsc pamięci, sztuką a polityką. Różnice w architekturze między tymi okresami przedstawiają konstrukcję budowania tożsamości mieszkańców. Praca zadaje pytanie, czy odchodzenie tamtejszego środowiska od utrzymywania pamięci osadziło tę wspólnotę na błędnej podstawie, która utrudnia poznanie i przeżycie traumy czy też słusznie rezygnuje z hegemonicznej narracji pamięci, nie tworząc miejsca poobozowego jako muzeum, ale jako swoją przynależność do miejsca i „własnego” domu.

Aneks składa się w ośmiu wizualizacji, z których cztery to widok terenu z roku 1944 (w okresie istnienia obozu koncentracyjnego). Pozostałe cztery, to obraz osiedla mieszkaniowego „Fampa” przy ulicy Wojewódzkiej w Cieplicach-Zdrój w 2018 roku. Wizualizacje stanowią podstawę wideo-gifu, który przedstawia obrazy naprzemiennie. Wizualizacje zostały wykonane w programie 3D Sketch-up i wyrenderowane w rozdzielczości 5000x 3750 pikseli.

Architecture of the concentration camp juxtaposed with the modern residential community. Building a post-traumatic identity.

Discovery of one of the districts of Jelenia Góra, with its peculiar history, prompts us to dive deeply into the concept of collective memory. The district, which once held a concentration camp within its boundaries, is a post-traumatic space. More than 32 families live there today. This estate encapsulates the issues of Polish national memory on a microscale. Studying the visual aspects of both the camp's and the modern residential area's architecture reveals deep ties between the modern-day landscape and the historical trauma that permeates it. If extrapolated, they illustrate the ties between places of collective memory, arts and politics. Differences in the architecture of these two periods reveal how the local residents' identity was being built. The purpose of this project is to ask whether the lack of cues that would connect the modern-day community to the space's unique history is laying a false fundament which makes it more difficult to cope with the trauma, or whether, perhaps, it liberates the community from the traumatic memories hegemony, allowing them to reclaim the space and define it as they wish, leaving history behind.

ANNA ŁUKASIEWICZ

Urodzona w 1994 roku w Warszawie. Studentka Wydziału Sztuki Mediów ASP w Warszawie (2013-2018). Stypendium Rektora ASP dla najlepszych studentów (2016-2017). Na codzień pracuje jako freelancer – tworzy fotografie, video oraz instalacje. Asystent stażysta w Pracowni Obrazowania dla Mediów dr Katarzyny Stanny na macierzystym wydziale.

Born in 1994 in Warsaw. Student at the Faculty of Media Arts of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2013-2018). Rector's scholarship for the best students (2016-2017). She's a freelancer – she creates photographs, videos and installations. Trainee Assistant of dr. Katarzyna Stanny in Imaging for Media Lab, at the chosen department.

lukasiewicz.ania@yahoo.com
www.instagram.com/anjalukasiewicz/

SYMULACJE / SIMULATIONS

Układ czterech gestów jest całością. Działanie to układ choreograficzny. Gesty to część wizerunku moich obiektów. Buduję ich wizerunek za pomocą prostych testów związanych z czołem, które wskazują na kontekst kulturowy człowieka. Elementem niewerbalnym komunikacji są przede wszystkim gesty. Operuję oszczędną formą i najbardziej bezpośrednim sposobem komunikacji. Zebrałam w pewnej, sterylnej przestrzeni 14 osób. Poprosiłam każdą osobno o wykonanie czterech prostych gestów/ruchów. Nikt nie miał możliwości podejrzeć, jak wykonują ten sam test inni. Pozwoliłam na pokazanie swojej indywidualności poprzez ubiór. Chciałam, aby testowane osoby czuły się swobodnie, mogły w naturalny sposób wyrazić siebie. Jeden kadr a tak wiele różnic.

Krótkie polecenia/informacje: wskaż wskazującym palcem dominującej ręki zrób literę D na czole, popukaj się w czoło, zrób literę L na czole, zrób znak krzyża na czole.

The sequence of the four gestures creates an entity. Actions make a choreography. Gestures are an integral part of my objects' identity. I build their image using simple forehead-related tests that indicate [are connected with] the cultural context of a human being. Gestures are, in the end, among the most important non-verbal communication elements. I use simple form and direct approach/ messages. I invited 14 people to secure, plain space and asked each one of them separately to make four simple gestures / movements. No one had the opportunity to see what the others did. I allowed them to show their individuality through clothes. I wanted the tested people to feel comfortable, so they could express themselves in a natural way. One frame and so many differences.

Short instructions / information: show the D with the forefinger of the dominant hand, tap your forehead, make a letter L on the forehead, make a sign of the cross on the forehead.

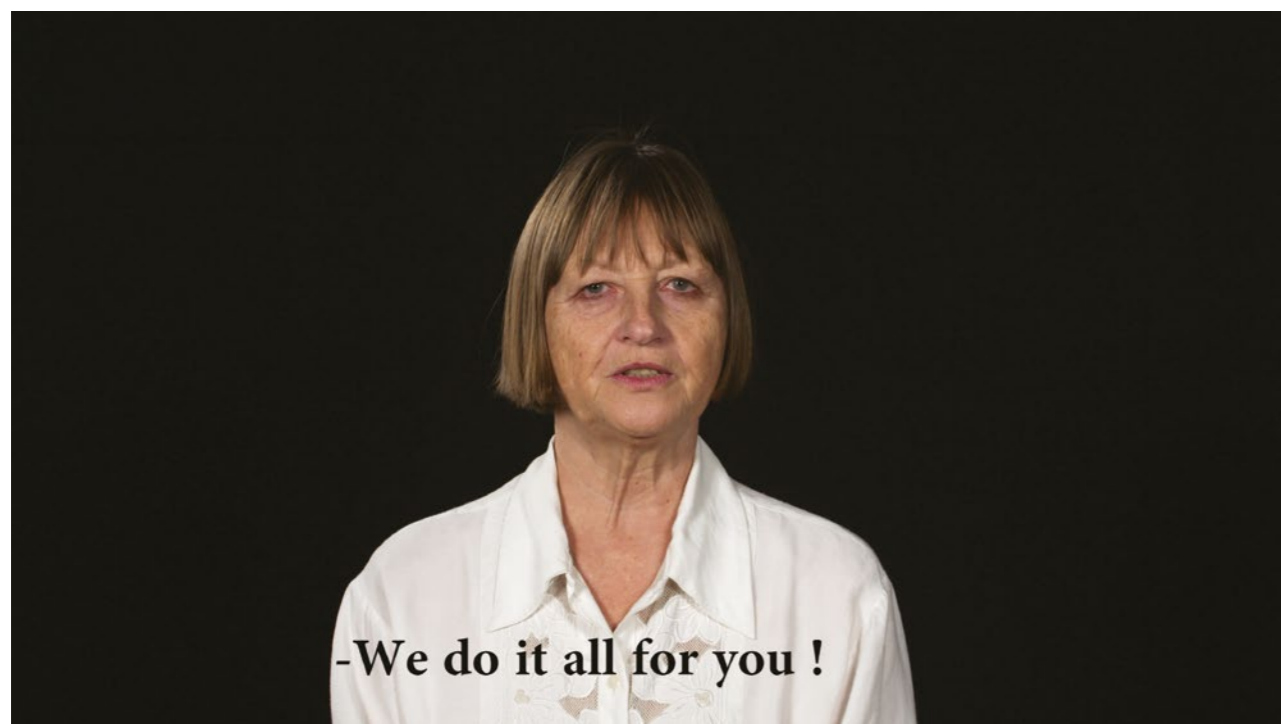

PAWEŁ OLEJNIK

Paweł Olejnik jest studentem IV roku Sztuki Mediów. Jest absolwentem Politechniki Łódzkiej. Studiował również w Institut catholique d'arts et métiers (ICAM) w Tuluzie.

Paweł Olejnik is a student of the 4th year of Media Art. He is a graduate of the Lodz University of Technology. He also studied at the Institut catholique d'arts et métiers (ICAM) in Toulouse.

olejnik.pablo@gmail.com

MIMIKRA / MIMICRY

Mimikra to naśladowanie, niekontrolowana chęć bycia kimś innym, lepszym. To sytuacja, w której słabsza jednostka przejmuje cechy silniejszej aby przeżyć, funkcjonować, odstraszać, sygnalizować pozorną siłę.

Trzykanałowa wideo instalacja Pawła Olejnika to kilkadziesiąt sloganów reklamowych wypowiedzianych przez brytyjskich native speaker'ów.

Slogany reklamowe obdarte z loga i formy estetycznej pełnią rolę rad życiowych, które mogłyby być wypowiedziane przez naszych rodziców, dziadków. Slogany cechuje imperatyw z którym ciężko polemizować.

Postrzeganie siebie jako podobnego do silniejszych wzbudza w nas poczucie awansu społecznego.

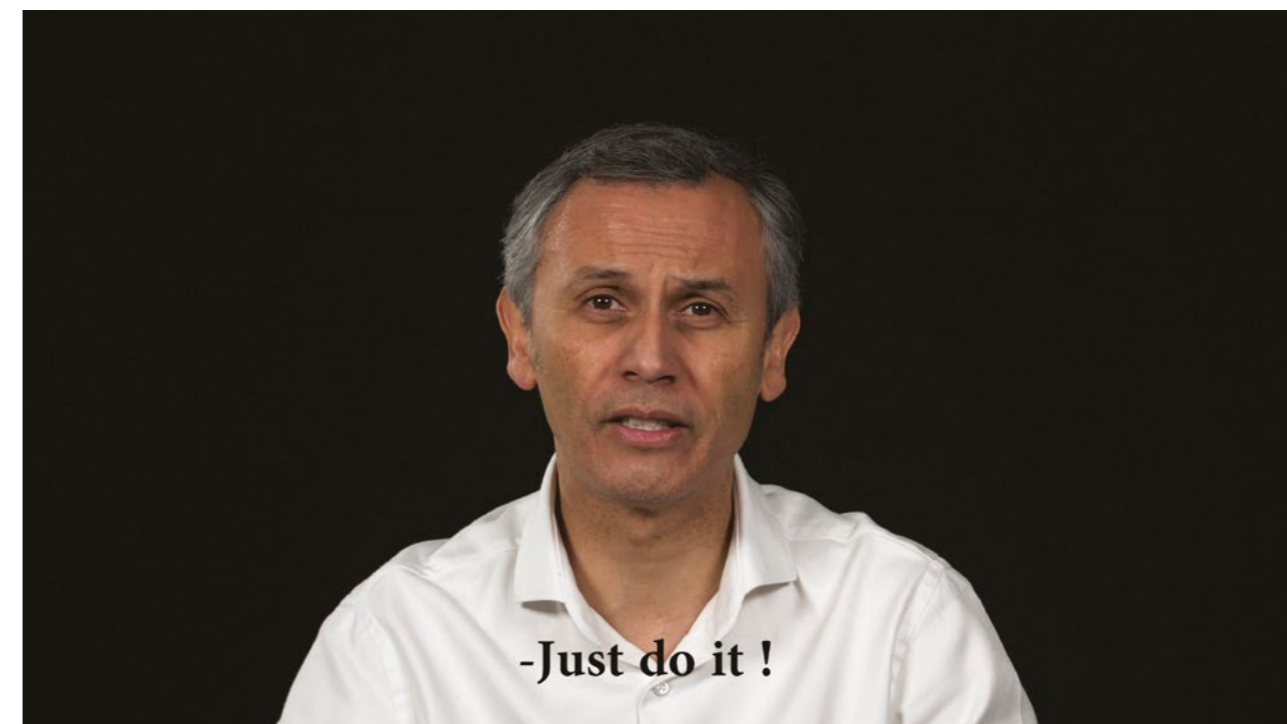
Mimicry is imitation, uncontrolled desire to be someone else, someone better. It is a situation in which the weaker unit takes on the features stronger in order to survive, function, deter, signal ostensible power.

The three-channel video installation of Paweł Olejnik consist of several dozen advertising slogans spoken by British native speakers.

Advertising slogans stripped of logos and aesthetic form play the role of life councils that could be spoken by our parents, grandparents.

Slogans are characterized by an imperative with which it is difficult to argue.

The perception of ourselves as similar to the stronger induces in us the feeling of social promotion.

- We keep your promises !

ARTUR PRYMON

ur. 1990 w Przeworsku (woj. Podkarpackie)

Od 2012 r. student Wydziału Sztuki Mediów ASP w Warszawie. Brał udział w wystawach krajowych i zagranicznych (USA, Niemcy, Irlandia, Rumunia). W pracach korzysta z medium fotografii, video, performansu. Zainteresowany wielością opisu, ontologicznym i poznawczym relatywizmem. Złoty Medalista Fotoklubu Rzeczypospolitej Polskiej.

From 2012, a student at the Faculty of Media Art at the Academy of Fine Arts in Warsaw. He took part in exhibitions in Poland and USA, Germany and Romania. In his works, he uses the medium of photography, video and performance. Interested in the multiplicity of description, ontological and cognitive relativism. Gold Medalist of the Polish Republic's Photoclub.

a.prymon@gmail.com

GEN

Projekt jest owocem współpracy z oddziałem technologicznym firmy Nvidia. Przedstawia wygenerowane cyfrowo portrety z użyciem algorytmu opartego na sztucznych sieciach neuronowych. Zgłębiam temat zestawienia różnych form wirtualności obecnych w życiu człowieka.

Z uwagi na przenikanie się pojęć rzeczywistości i sztuczności, szczególnie w dzisiejszych czasach rozwoju technologii, jestem ciekaw jak odebrane może zostać pytanie na ile rzeczywistość wygenerowana cyfrowo jest w stanie zastąpić tę fizyczną w której funkcjonujemy oraz na ile ta fizyczna, wciąż dominująca, może posiadać znamiona rzeczywistości sztucznie generowanej.

The project is the result of cooperation with the technological department of Nvidia. It presents digitally generated portraits using an algorithm based on artificial neural networks.

I explore juxtapositions of different forms of virtuality in human life. Considering the overlapping of the reality and artificiality, especially at the time of rapid developments in technology, I am wondering how we can approach the question of whether the digitally generated reality can substitute the physical one. And, in return, how the still dominating physical reality can absorb the digitally generated pieces?

ANNA SHIMOMURA

Ur. 1992, Otaru (Japonia)

Studiuje Sztukę Mediów na ASP w Warszawie oraz Filologię Angielską na Uniwersytecie Warszawskim. W 2017 r. obroniła pracę licencjacką w Pracowni Sztuki Domeny Publicznej prof. Krzysztofa Wodiczki, za którą otrzymała wyróżnienie rektora. Brała udział w wielu wystawach zbiorowych, m.in. w Trafostacji Sztuki w Szczecinie, Gdańskiej Galerii Miejskiej, Muzeum Woli, BWA Tarnów, Galerii Labirynt w Lublinie, Domu Norymberskim w Krakowie.

Born in 1992 in Otaru (Japan)

Studies Media Art at the Academy of Fine Arts in Warsaw and English and Warsaw University. In 2017, she defended her diploma work in the Studio of Public Art of Krzysztof Wodiczko, for which she was awarded the Chancellor's award for best BA diploma work. She took part in many group exhibitions, in i.e. Trafo Center of Art in Szczecin, Gdańsk City Gallery, Wola Museum, BWA Tarnów, Galeria Labirynt in Lublin, The Nuremberg House in Cracow.

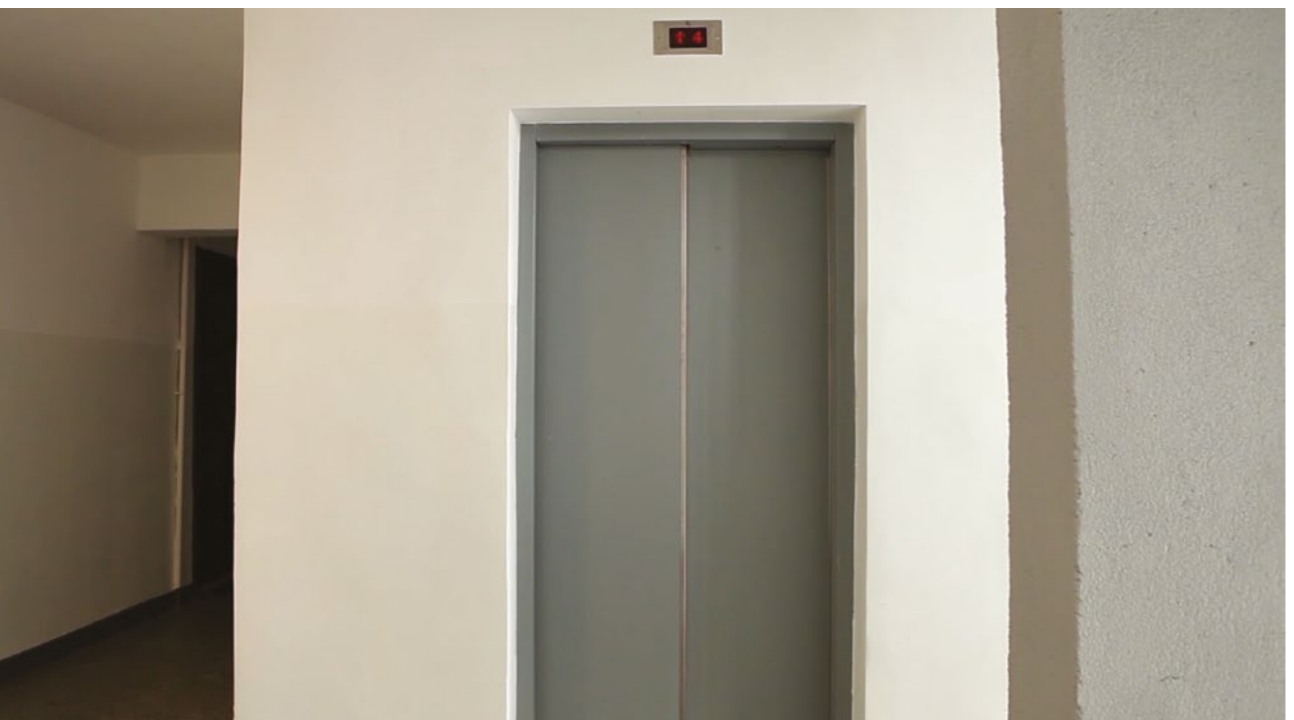

STREFY NICZYJE / NO MAN'S SPACES

Człowiek nadaje kontekst przestrzeniom. Pewne miejsca istnieją jedynie poprzez swoją użytkowość. Projekt pokazuje przestrzeń związaną z codziennym życiem człowieka – przestrzeń mu najbliższą, czyli dom. Na nagraniach nie widać jednak człowieka, który korzysta z tych przestrzeni. Są to jedynie zjawiska, które odbywają się niezależnie od jego braku czy obecności. Cztery nagrania są ze sobą połączone na zasadzie analogii ruchu oraz zjawiska, którym operują.

A human confers a context upon a space. Some places exist only through their usefulness. The project presents the space closely related to everyday life of a human being, the space, which is the closest for him or her, namely: home. In the videos, however, there are no people who make use of the spaces. There are only phenomena which take place independently, with or without the presence of a human being. The four videos are connected on the level of the analogy of movement and phenomena they operate with.

MICHAŁ SZARANOWICZ

Student ADBK w Monachium, oraz Wydziału Sztuki Mediów ASP w Warszawie. Używa medium fotografii, performansu i wideo.

Warsztaty połączone z wystawą: Akcja Lublin! Rozdział 2 (Galeria Labirynt, Lublin 2018); Tarnów (BWA Tarnów, 2017); Young Professionals (Zingst Horizontae Festival); Głęboka woda (GGM1, Gdańsk 2017); Urban presence as a form of artistic activity (NCAD, Dublin 2016).

Wystawy konkursowe: Hansacall (Hansaplatz, Berlin 2018); imMobilized (Fondation Hippocrène, Paryż 2018), ICH (HFBK, Hamburg 2018), Jak jest? (Galeria Labirynt, Lublin 2017), Młode Wilki (Akademia Sztuki w Szczecinie 2017); Vicious cycle (Artbox, Warszawa 2017)

Inne wystawy zbiorowe: Rygor (Centrum Olimpijskie, Warszawa 2017); MDM (Projekcja filmów towarzysząca wystawie Jerzy Jarnuszkiewicz. Notatki z przestrzeni, Zachęta Narodowa Gallerii Sztuki, Warszawa 2017); S1_92537 (Otwock Studio, 2016); Rozpoznanie (Ney Gallery&Prints, Warszawa 2016)

Student of ADBK in Munich, Media Art Department in Academy of Fine Arts in Warsaw. In his artistic practice he use performance, photography and video. Workshops connected with exhibitions: Action Lublin! Part 2 (Labirynt Gallery, Lublin 2018); Tarnów (BWA Tarnow, 2017); Deep water (GGM1, Gdansk 2017); Urban presence as a form of artistic activity (NCAD, Dublin 2016).

Open call exhibitions: Hansacall (Hansaplatz, Berlin 2018); imMobilized (Fondation Hippocrène, Paris 2018), ICH (HFBK, Hamburg 2018), Jak jest? (Labirynt Gallery, Lublin 2017), Młode Wilki 17'(Academy of Art in Szczecin, 2017); Vicious cycle (Artbox, Warsaw 2017)

Other group exhibitions: Rigor (Polish Olympic Committe, Warsaw 2017); MDM (Film projection during the exhibition Jerzy Jarnuszkiewicz. Notes from the expanse, Zachęta National Gallery, Warsaw 2017); S1_92537 (Otwock Studio, 2016); Recognition (Ney Gallery&Prints, Warsaw 2016)

michal.saranovic@gmail.com

[instagram.com/mszaranowicz](https://www.instagram.com/mszaranowicz)

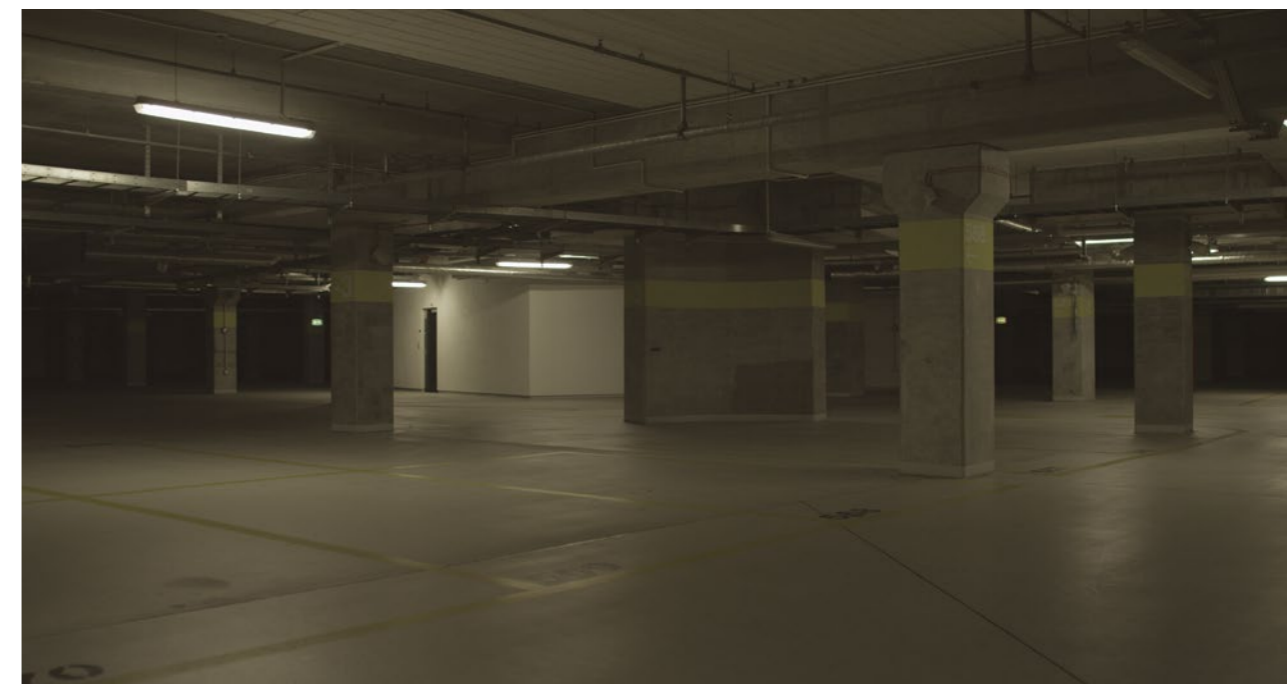
[vimeo.com/mszaranowicz](https://www.vimeo.com/mszaranowicz)

AMOKLÄUFER

wideo, loop

Praca Amokläufer jest zainspirowana prawdziwymi wydarzeniami, które miały miejsce w lipcu 2016 roku w Monachium. Tytułowy szaleniec, osoba działająca w amoku, rozpoczął strzelaninę w centrum handlowym Olympia. Po dokonanej zbrodni sprawca spacerował po otwartym parkingu, z którego nagranie stało się ilustracją dla wielu relacji informacyjnych. Opanowana jazda kamery odtwarza ścieżkę jego ruchu w nowej przestrzeni i z perspektywy pierwszo-osobowej.

The work Amokläufer is inspired by the real events which took place in July 2016 in Munich. The eponymous madman, a person who goes amuck, started the shooting in Olympia shopping mall. After he committed the felony, he began to walk in the open car park, which was recorded on video that became an illustration for most news broadcasts. The camera motion under control reenacts this walking movement in a new space from the POV perspective.

PAULINA SZCZEPANEK

Paulina Szczepanek, ur. w 1994 r. w Polsce. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych na Wydziale Sztuki Mediów w Warszawie, Ogólnokształcącej Szkoły Sztuk Pięknych im. Wojciecha Gersona w Warszawie. Zajmuje się głównie fotografią i ilustracją. Jej prace graficzne prezentowane były na wystawach zbiorowych w Warszawie oraz w czasopismach takich jak „Napis” czy „QA Magazyn”.

Paulina Szczepanek, born in 1994, Poland. Graduated at Academy of Fine Arts on the Faculty of Media Art in Warsaw, Wojciech Gerson Art High School in Warsaw. She deals mainly with photography and illustration. Her graphic work were presented at group exhibitions in Warsaw and published in magazines such as „Napis” or „QA Magazyn”.

Kluczowym elementem współczesnego świata jest mobilność. Ludzie podróżują z coraz to większą łatwością, pokonując dystans bez oporów. Coraz mniej przywiązani do miejsc i coraz mniej zależni od czasu, stajemy się pokoleniem wtórnych nomadów. Migracje w XXI wieku są powszechnym zjawiskiem, które z powodu nawarstwiania dotyczy coraz to szerszego kręgu. Odnosi się ono zarówno bezpośrednio do podróżujących, jak i pośrednio do osób pozostających w kontakcie z wyjeżdżającymi.

Przedmiotem aneksu do magisterskiej pracy dyplomowej stało się odnajdywanie pewnej zależności, rodzaju powiązań w analogicznej relacji. Relacja ta zawiązała się między mną a mamą, dzieli ją ponad 670 kilometrów. Mieszka ona podobnie jak ja, w kraju o biało-czerwonej fładze, w mieście nad którym również czuwa postać syreny, pół kobiety, pół ryby. Choć nie jest to możliwe do zobaczenia, nasze okna zwrócone są ku sobie. Wyglądanie przez nie, daje poczucie obecności drugiej osoby za horyzontem. Dwa ogniska domowe dzieli jedna, wielka woda. Brzegi Polski i Danii łączy morze Bałtyckie. Sprzężenia, jakie odnajduje utrwalam fotografią w formie polaroidów, które funkcjonują jako rodzaj artefaktu i świadectwa drogi jaką pokonałam.

Mobility is a core feature of a modern world. People travel long distances with ease and confidence. We have once again become a generation of nomads, attached less and less to places and time. Migration in 21st century is a phenomenon that impacts even greater portion of population. It affects exiles, as well as their friends and families wishing to stay in touch.

Focus of my work was to find dependencies between me and my mother, living 670 km apart. She is a citizen of a country, which just as mine is represented by a red and white flag. Our cities also share a symbolism of mermaid. While not directly perceivable, our windows face each other. Looking through the window gives a sense of presence of the other person behind the horizon. The shores of Poland and Denmark share connection to the Baltic Sea. I observe such similarities and capture them in Polaroid photos. Those become both artifacts and a testimony of my own journey.

OLIWIA THOMAS

Urodzona w Łodzi, mieście bez rzeki, wychowywała się nad Zalewem Zegrzyńskim, mieszka i pracuje w Warszawie, gdzie szum wody słychać jedynie z pobliskiej fontanny. Współpracowała z Galerią Raster, MSN w Warszawie, TRAF0 w Szczecinie oraz z magazynem USTA, VICE Polska, I-D Polska. Rozwija własny projekt BOTANICA morfa, współtworzy wraz z PARERGA publikację ATLAS ALTAN.

Wykształcenie:

2011-2015 ASP w Warszawie, Sztuka Mediów, Licencjat u Krzysztofa Wodiczko

Born in Łódź (eng. boat, city without main river), raised on the Zegrze Reservoir, now living and working in Warsaw, where the sound of water can only be heard from a nearby fountain. Collaborated with Raster Gallery, Museum of Modern Art in Warsaw, TRAF0 in Szczecin and with Usta Magazine, VICE Polska, ID Polska. Oliwia Thomas is a founder of MOSSES LICHENS - a supporting platform for polish craftsmen who create their products in the spirit of sustainable development. Currently she is working on BOTANICA morfa, where she collaborates with architects from PARERGA on ATLAS ALTAN publication (eng. Atlas of Allotments, like Cabin Porn).

Studies:

2011-2015 Academy of Fine Arts, Warsaw, PL | Media Art, Undergraduate Degree, Krzysztof Wodiczko

iwanyouthomas@gmail.com

www.oliwiathomas.tumblr.com

instagram.com/oliwia.thomas

NOTHING REAL HERE

tigirt tilawd dayy

U podnóża Wysokiego Atlasu na obszarach kamienistej pustyni mieści się największe na świecie studio filmowe Atlas Studio Corporation. Ten przemysł filmowy co roku zapewnia wielomilionowe wpływy do budżetu króla Mohammeda VI. Nie są to natomiast wpływy realizowane przez lokalnych filmowców*, a przez zagraniczne produkcje. Nakręcono tu m.in. filmy takie jak: "Lawrence z Arabii", "Prometeusz", "Gladiator", "Gra o Tron", "Królestwo Niebieskie", "Wzgórza mają oczy" czy "Prince of Persia". Marokańskie pejzaże grają w nich rolę trzecioplanowe, udając zazwyczaj inne kraje lub stanowiąc zaledwie tło wykorzystywane później jako baza do efektów specjalnych. Zagraniczni producenci zwabiani są tutaj wysokimi ulgami podatkowymi, rabatami sięgającymi 20% na kolejne realizowane w Maroko produkcje oraz przede wszystkim bardzo tanią siłą roboczą. Do statystowania czy budowy scenografii, za niewielkie pieniądze wynajmuje się lokalnych mieszkańców, którzy miesiącami, w pełnym pustynnym słońcu przygotowują fikcyjne światy. Po zakończonych zdjęciach scenografia niszczy, a dodatkowy dochód dla Króla uzyskuje się poprzez oprowadzanie turystów po tym co zostało.

*Maroko uważane jest za najbardziej liberalne spośród wszystkich arabskich krajów jednak lokalni twórcy ograniczani są polityką i cenzurą (w światowym rankingu World Press Freedom Maroko zajmuje 135 miejsce na 180 krajów).

Atlas Studio Corporation, the largest film studio in the world is based next to the High Atlas Mountains. This film industry provides millions in income for the King's Mohammed VI's budget every year. However the money mostly comes from the foreign producers, not from the local filmmakers*. Films like "Lawrence of Arabia", "Prometheus", "Gladiator", "Game of Thrones", "Kingdom of Heaven", "The Hills Have Eyes" or "Prince of Persia" were filmed in the Moroccan studios. However, the local landscape plays only a minor role. They usually either represent some other region as the initial point of reference in addition to special effects and CGI. Foreign producers are encouraged by generous tax credits. There is a 20% discount for their next production in Morocco and cheap labour. For a small amount of money filmmaker can hire local residents as extras or contractors who are able to work for months under the desert sun. After the shoot the remains of the set serves as the local tourist attraction that provides further income for the King.

*Morocco tends to have a more liberal and open attitude than other arab countries in this regard however, local artists are still limited by politics and censorship (World Press Freedom Ranking: Morocco is in 135 place out of 180 countries)

JULIA WIŚNIEWSKA

(ur. 1991)

Studiowała historię sztuki na Wydziale Nauk Historycznych i Społecznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Od roku 2015 studiuje na Wydziale Sztuki Mediów w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dziedziny działalności artystycznej: video, fotografia, film krótkometrażowy oraz tkanina artystyczna.

(born 1991)

Graduated from the Faculty of History of Art of The Cardinal Wyszyński University in Warsaw. Studies at the Faculty of Media Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw since 2015. Fields of artistic activity: video, photography, short film and fiber art.

DIE LICHTUNG

Lichtung w filozoficznym ujęciu Martina Heideggera oznacza prześwit – obszar otwarty dla wszelkiego ujawniania i wszelkiego nikięcia. Stając się domeną ciągłego ruchu prześwit nie może zagwarantować poznania holistycznego, umożliwia jednakże wyzwianie się (rozumiane jako ciągły i niemający swego zwieńczenia proces) pewnej części Utajonego. Proces ten wraz z towarzyszącą mu szeroko pojmowaną kategorią obecności (jawnej bądź utajonej) włącza się w główny nurt zainteresowań podjętej pracy dyplomowej. Wychodząc od pojęcia przestrzeni naznaczonej staram się zidentyfikować wybrane obszary zbiorowego cierpienia, które następnie uobecniam poprzez ruch. Przywodzące na myśl zjawisko cenzury, poruszające się piksele stają się zakłóceniem naturalnego porządku miejsca. Wykraczając poza swoją prymarną, tuszującą funkcję stają się jednocześnie narzędziem dekonspirującym. Gest maskowania staje się tu gestem ujawniania. Masowe zbrodnie utajone przez człowieka poprzez naturalne oraz sztucznie wkomponowywane w krajobraz formy, uczestniczą w procesie przepracowywania traumy dzięki odradzaniu się natury i życia.

Lichtung in the context of Martin Heidegger's philosophy means a clearing: an area in which everything can emerge into the light and everything can be hidden. A clearing, by its transformative nature, enables unraveling a part of the Concealed. My starting point is a concept of marked space. Based on it, I attempt to identify some areas of collective suffering, in order to make them visible through the movement. Moving pixels bring a censorship to mind, they disturb the natural order of the space. They transgress their primal, covering function and in turn they become a tool for exposing what has been obscured before. Here, the action of masking becomes the action of unconcealing. Mass crimes have been hidden by nature and also in artificial structures, integrated into the landscape by a man. But the revival of both nature and life allows the crimes to be part of the trauma processing.

Opisy do zdjęć:

1. Osiedle przy ul. Gibalskiego w Warszawie, teren masowych egzekucji mieszkańców Warszawy w latach 1940-43.
2. Osiedle przy ul. Namysłowskiej 6 w Warszawie, teren dawnego Więzienia Karno-Śledczego nr III tzw. Toledo czynnego w latach 1944-56, miejsce kaźni członków organizacji podziemnych.
3. Palmiry, polany śmierci.

AGATA WITCZAK

(ur.1995)

Licencjat na wydziale Dziennikarstwa, Informacji i Bibliologii Uniwersytetu Warszawskiego na kierunku Dziennikarstwo i medioznawstwo, specjalność: fotografia prasowa, reklamowa i wydawnicza. Studia na Wydziale Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie od 2017 roku. Członkini kolektywu MUS Warsaw. Tworzy prace fotograficzne i video.

(b.1995)

Undergraduate of the Journalist, Information and Bibliology Department of the University of Warsaw, the class of press , advertising and publishing photography. Currently studying at the New Media art department of the Academy of Fine Arts in Warsaw. Member of MUS Warsaw Art Collective. Creates photography and video art.

agatawiczakk@gmail.com

PRZESILENIE / SOLSTICE

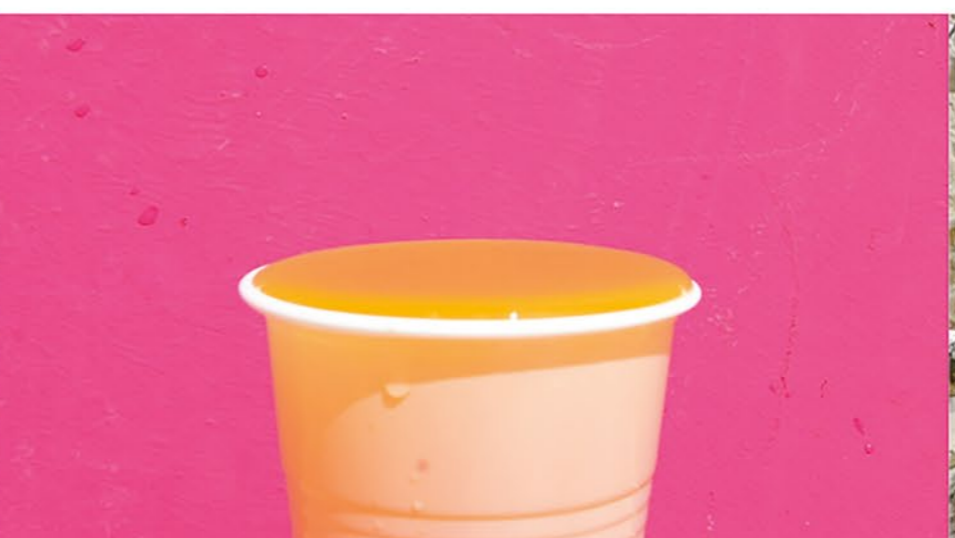
video

Czas gromadzenia energii, której rozładowanie nastąpi dopiero w punkcie kulminacyjnym. (Huśtawka w stanie nierównowagi. Menisk wypukły. Balansowanie na wysokości.)

The time of accumulating energy, not to be discharged the climax moment.

(A swing in a state of unbalance. Convex meniscus. Balancing at height.)

WERONIKA WYSOCKA

(ur. 1994 roku w Słupsku) Od 2013 roku studentka Wydziału Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W 2015r. studiowała także na Universität der Künste Berlin, a w 2018 na Bezalel Academy of Arts and Design w Jerozolimie. Jej praca licencjacka pt. „Zbiór” zaprezentowana na III. Ogólnopolskim Przeglądzie Młodej Sztuki Wideo „Videonews” wyróżniona została Nagrodą Rektora dla najlepszych dyplomów na Wydziale Sztuki Mediów. Otrzymała stypendium Prezydenta Miasta Słupska dla twórców kultury oraz stypendium dla Najlepszych Studentów Szkół Artystycznych Marszałka woj. mazowieckiego. W 2014 w warszawskiej galerii TURBO odbyła się jej pierwsza indywidualna wystawa skoncentrowana wokół medium fotografii i wideo. W ciągu kilku kolejnych lat brała udział w wielu projektach zbiorowych w Polsce i za granicą. Jej prace znalazły się m.in. na wystawach: „Rozpoznanie” (Ney Gallery, Warszawa 2016), Rekonesans (Backehouse Art Complex, Miami, 2016), Nic się nie dzieje (IFF, Warszawa 2017). Wzięła udział 6 sezonie projektu „Otwock Studio” pt. „S1_92537” oraz w pokazie prac video studentów ASP w galerii „Zachęta”. W 2017r. została finalistką Artystycznej Podróży Hestii. Jest organizatorką i pomysłodawczynią rezydencji artystycznej dla młodych twórców „Turnus Słupsk”.

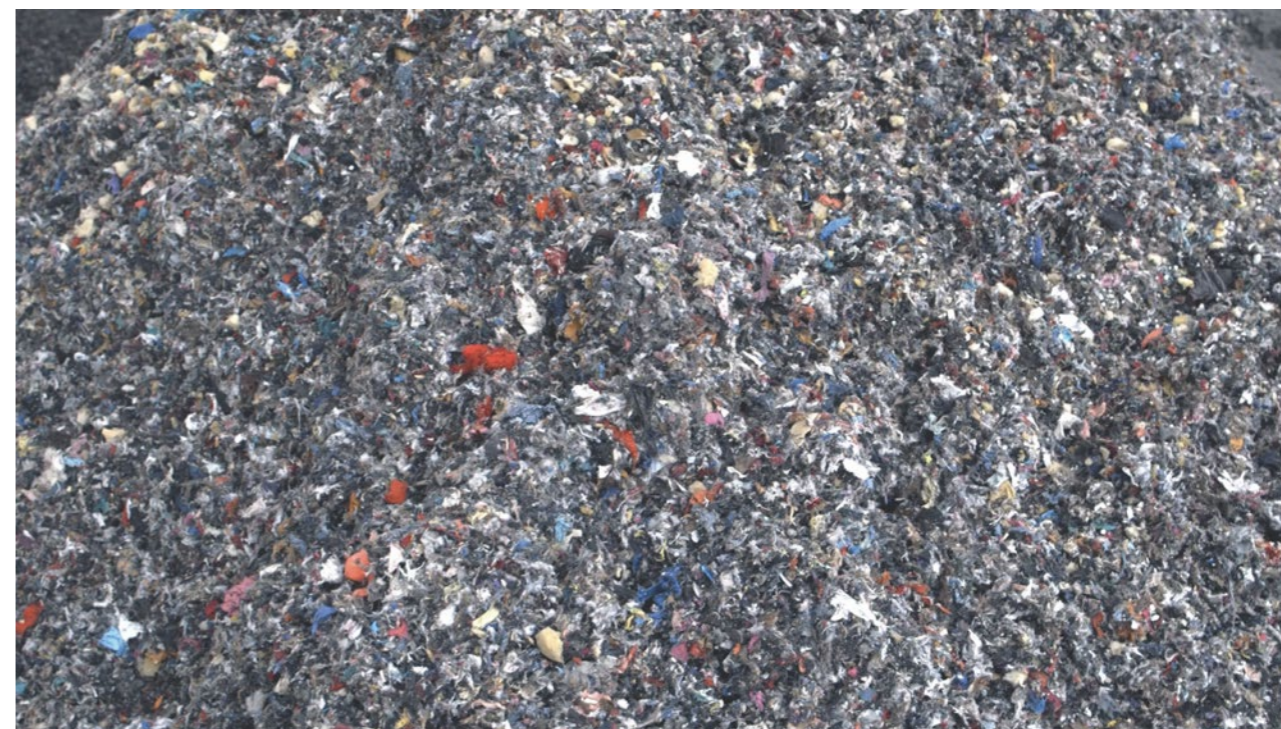
(born 1994 in Słupsk) Studying in Department of Media Art at the Academy of Fine Arts in Warsaw since 2013. In 2015 she also studied at the Universität der Künste Berlin, and in 2018 at the Bezalel Academy of Arts and Design in Jerusalem. Her BA thesis “Set” presented on III. The National Review of Young Video Art “Videonews” was awarded the Rector’s Prize for the best diplomas at the Faculty of Media Art. She received a scholarship from the President of the City of Słupsk for the creators of culture and a scholarship for the Best Artistic School Students of the Marshal of the Province Mazowieckie. In 2014, the Warsaw’s TURBO gallery hosted her first individual exhibition focused on the medium of photography and video. Over the next few years, she took part in many collective projects in Poland and abroad. Her works have shown in many exhibitions: “Rozpoznanie” (Ney Gallery, Warsaw 2016), Rekonesans (Backehouse Art Complex, Miami, 2016), Nothing happens (IFF, Warsaw 2017). She took part in the 6th season of the “Otwock Studio” project entitled “S1_92537” and in a video exhibition of students of the Academy of Fine Arts in the “Zachęta” gallery. In 2017. She became a finalist of the Hestia Artistic Journey. She is the organizer and originator of an artistic residence for young artists “Turnus Słupsk”.

weronika.wysocka@outlook.com
+48 794291748

ETERNAL DUST Aneks

Ludzki mózg potrafi przetworzyć jedynie część dostępnych informacji. Zazwyczaj widzimy i rejestrujemy tylko to, co dzieje się przed nami. Rejestrujemy rzeczywistość i terażniejszość. Unaocznienie równoczesnej mnogości procesów, jakkolwiek związanych ze sobą, niekiedy nawet dopełniających się wzajemnie, zwykle przekracza nasze możliwości. Doświadczamy tego nawet wobec zjawisk względnie prostych. Los jednego człowieka może znaczyć wiele, los kilkuset trudno jest objąć, ale dzieje tysiąca, czy miliona stanowią jedynie statystykę. parafraza Solaris Stanisława Lema

The human brain can only process some of the available information. Usually, we only see and record what is happening in front of us. We record reality and present. The disclosure of the simultaneous multitude of processes, however related to each other, sometimes even complementary, usually exceeds our capabilities. We experience this even with relatively simple phenomena. The fate of one man can mean a lot, the fate of a few hundred is difficult to embrace, but the history of a thousand or a million is only a statistic. parafraze of Stanisław Lem’s Solaris

BARTOSZ ZALEWSKI

Fotograf, mieszka i pracuje w Warszawie. Student Wydziału Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Działania foto/video realizuje w Pracowni Relacji Wizualnych prof. dr hab. Prota Jarnuszkiewicza.

Photographer, he lives and works in Warsaw. Student of the Media Art Faculty at the Academy of Fine Arts in Warsaw. He expresses himself in photography and video at the course of Visual Relations Studio under the supervision of Prof. Ph. D. Prot Jarnuszkiewicz.

idocontent@outlook.com

ZASIEDLANIE / SETTLEMENT

Rzecz w tym, że dom to nie tylko fantazje na temat miejsca, do którego przynależymy, ale również odczucia, otoczka sentymentalna związana z miejscem. Kwestia domu, bycia w domu, to kwestia tego co czujemy lub czego odczuć nie jesteśmy w stanie wobec miejsca, które nazywamy domem. Dom to żywe doświadczenie lokalności, z jej smakami i zapachami. Lokalność kształtuje doznania zmysłowe, określa co słyszymy, co odbieramy węchem, dotykiem, co odczuwamy i co pamiętamy.

The thing is, a house is not just made up of fantasies about the place where we belong, but also feelings and the sentimental surroundings associated with the place. The matter of home, or being at home, is a matter which concerns what we feel or what we are unable to feel towards the place we call home. Home is a vivid local experience, having its own flavours and fragrances. Locality shapes the sensory experience, determines what we hear, what we perceive with touch and smell, and what we feel as well as remember.

Pracownia Relacji Wizualnych

prof. dr hab. Prot Jarnuszkiewicz
mgr Magdalena Morawik

Studentki / studenci:

Agnieszka Artemiuk
Wojtek Baran
Izabela Bartman
Małgorzata Bonas
Tymon Bryndał
Jonasz Chlebowski
Julia Dorobińska
Małgorzata Dziedzic
Klaudia Gajkowska
Olga Gniadzik
Aleksandra Gutowska
Łukasz Horbów
Maja Hyjewicz
Sylwia Karwowska
Gabriela Kozińska
Jagoda Kwiatkowska
Katarzyna Los
Ania Łukasiewicz
Michał Łukasik
Agnieszka Mastalerz
Stefania Michera
Anna Olejarczyk
Paweł Olejnik
Anna Palusińska
Marta Pociecha
Artur Prymon
Małgorzata Rumińska
Nikodem Rosiński
Anna Shimomura
Michał Szaranowicz
Paulina Szczepanek
Oliwia Thomas
Julia Wiśniewska
Agata Witczak
Weronika Wysocka
Bartek Zalewski

И8|ТА9|3|ТИА \ А13А9У3УТ1А
И8|ТА9|3|ТИА \ А13А9У3УТ1А

И0ИТА9И0ИТИА \ А10А9У0УТИА

И8|ТА9|3|ТИА \ А13А9У3УТ1А
И8|ТА9|3|ТИА \ А13А9У3УТ1А
И8|ТА9|3|ТИА \ А13А9У3УТ1А

И0ИТА9И0ИТИА \ А10А9У0УТИА

И8|ТА9|3|ТИА \ А13А9У3УТ1А
И8|ТА9|3|ТИА \ А13А9У3УТ1А
И0ИТА9И0ИТИА \ А10А9У0УТИА